

LA PLAÇA DE THEROS

La plaça Reial no és una de les més històriques, però és la que atresora més presència, contingut i intensitat. Això s'ha degut, sense cap mena de dubte, a l'encert d'aixecar en aquell punt tan sensible no un teatre, com es projectava, sinó un espai envoltat per un conjunt arquitectònic que li confereix atractiu i elegància. Així doncs, no ha estat cap sorpresa que des d'un bon començament s'hi anés

instal·lant una dosi de vida molt considerable, entre veïns i una infinitat d'establiments molt variats. Malgrat tot això, era mal coneguda. Josep M. Carandell havia iniciat una temptativa, tot i que massa breu i superficial. El llibre que acaba de publicar Xavier Theros (*Vida i miracles de la plaça Reial*, editat per Albertí) és un treball aclaparador i minuciós, molt propi de l'estil que el caracteritza. Constitueix una inundació

literal de dades, seguint el fil de la cronologia. El resultat és una desfilada abassegadora, amb vessants innovadors, com, per exemple, tota mena de delinqüència més pròpia del barri xino que d'un enclavament amb tant d'estil. Les sorpreses informatives sorgeixen a tot arreu i la lectura es torna apassionant, divertida, enriquida amb testimonis i les vivències de l'autor. És el llibre que mereixia aquesta plaça tan estimada.